

om den ene eller den anden Form anvendes. For Skatteyderne betyder det derimod, at disse ikke indenfor et enkelt Sogn til en Tid kunne komme til at bære en usædvanlig Byrde, fordi deres Kirke maa ske maa underkastes en Hovedreparation, men at Byrden fordeles ens med en ringe eller rent forsvindende Afgift og faktisk saaledes, at de store Sogne med den store Skatteindtægt komme til at betale langt mere, end deres egne Kirkers Behov andrager; og dermed til Lettelse for de fattige Sogne. Det er alene dette, der foreligger til Afgørelse. Pengene, Skatten — de 40 Øre for en 1,000 Kroners Skatteyder, det Aar, man muligvis naar op til Maksimum —, maa i alle Tilfælde udredes.

Men vedtager Rigsdagen en Forlængelse af Loven, som det er foreslaaet, vedtager man at fortsætte med denne rimelige og naturlige Ordning, kan man ikke samtidig lade det ene Led af Københavns Kommunalbestyrelse faa den afgørende Indflydelse, ikke lægge det i dens Hænder, om Loven skal kunne træde ud i Livet eller ikke. Jeg fraraader derfor den foreslaaede Ændring, hvorefter Ligningen skulde gøres afhængig af, at en anbefaling opnaaedes af Københavns Kommunalbestyrelse, og jeg anbefaler Loven, som den hidtil har været gældende i København, at Kommunalbestyrelsen har Adgang til at afgive Erklæring.

Jensen-Sønderup: Det er ikke noget nyt Spørgsmaal, der er gjort til Genstand for Debat ved det Ændringsforslag, der er stillet af de ærede Medlemmer for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og for Københavns 1ste Valgkreds (Trier). Jeg finder ingen som helst Anledning til at gentage, hverken hvad der er sagt ved den tidligere Lovs Behandling, eller hvad der blev sagt fra min Side under dette Lovforslags 1ste Behandling. Jeg skal i al Korthed tillade mig at tilraade ærede Medlemmer at stemme imod det stillede Ændringsforslag.

Trier: Den højtærede Ministers Udtalelser give mig Anledning til et Par Bemærkninger. Jeg tror, den højtærede Minister har Ret i, at dersom der var Tale om at udarbejde et nyt Forslag, vilde man rimeligvis vælge en lidt anden Udtryksmaade, end her er valgt ved blot at ændre et enkelt Ord. Men jeg kan ikke se, at man ved at bruge Ordene „indhentede Anbefaling“ gør andet end at paalægge Mi-

nisteriet at søge at indhente en saadan Anbefaling, inden Afgørelsen træffes. Der lægges derved ikke nogen Fordring paa Kommunalbestyrelsen, som man ikke kan faa indfriet.

Naar det siges, at der her ikke er Tale om noget kommunalt Spørgsmaal, maa jeg gøre opmærksom paa, at eftersom Sagen, ogsaa efter den nuværende Ordning, gaar igennem Kommunalbestyrelsen, har man derved anerkendt, at den kommunale Interesse her spiller en Rolle. Den Anbefaling, der vilde udkræves, vilde altsaa angive, hvorvidt det var muligt at gennemføre den Ligning, som i det givne Øjeblik ønskedes af Ministeriet. For saa vidt Anbefaling gives, vilde Ligningen kunne gennemføres. Man havde tidligere ogsaa ment, at en saadan Ordning slet ikke var upraktisk, idet man gjorde det hele afhængigt af Kommunalbestyrelsens Indstilling. Det, at Københavns Magistrat er Patron for største Delen af de her omtalte Kirker, maa være et Moment med, der stiller Kommunalbestyrelsen nær til den Interesse af kirkelig Art, som her skal varetages, og jeg tror, man ikke har nogen Ret til at gaa ud fra, at det skulde være en selvskreven Rolle, Borgerrepræsentationen vilde spille, at modsætte sig rimelige Fordringer fra den Side. Det viser sig ogsaa, at med alle de Bemærkninger, som den Betænkning, den højtærede Minister omtalte, indeholder, sluttet den dog med at anbefale at gaa med til det Forlangende, der stilledes. Det viser, at der i Virkeligheden ikke er nogen som helst Fare. Og naar Følgen af, at Anbefalingen nægtedes, vilde være, at man kom ind paa Forhold, der maatte betragtes som mindre gunstige for Sognene i København med en Ordning som den, man her tænker paa, er det en naturlig Ting, at ogsaa Hensynet dertil vilde spille en Rolle og maaske en afgørende Rolle under Kommunalbestyrelsens Forhandling af Sagen og bidrage til, at man netop der tænker paa at faa den ordnet saaledes, at ingen har Grund til at beklage sig. Jeg skal derfor vedblivende anbefale, at man vedtager det Ændringsforslag, hvori der — som jeg før har sagt — er taget Hensyn til alle Interesser.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Men det er dog Meningen hos den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Trier), at den hele